

Dosar nr. XXX

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din XXX

Completul compus din:

Președinte: XXX

Judecător XXX

Grefier XXX

S-a luat în examinare, pentru soluționare, apelul declarat de pârâțul XXX împotriva sentinței civile nr.XXX din XXX pronunțate de XXX în dosarul nr.XXX, intimat fiind reclamantul XXX.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Apelul este scutit de taxă judiciară de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că s-a acordat termen pentru a se da posibilitatea părților să formuleze un punct de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casați și Justiție. În data de 10.01.2025 apelantul – pârât a depus note scrise prin care a arătat că solicită sesizarea Înaltei Curți de Casați și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art.12-15 din H.G. nr.1028/2006 și art.9 lit.g) din H.G. nr.762/2010.

De asemenea, se arată că se solicită judecarea cauzei în lipsă, potrivit dispozițiilor art.223 alin.3 Cod procedură civilă.

Curtea rămâne în pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casați și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

CURTEA

Investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, în apel, curtea de apel are a se pronunța cu privire la sesizarea, din oficiu, a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 1 din OUG nr. 62/2024, motivat de faptul că obiectul litigiului privește stabilirea drepturilor de pensie, în cauză fiind incidente dispozițiile art. 1 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 potrivit căroră „prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice”.

II. Expunerea succintă a procesului

Cererea de chemare în judecată și hotărârea pronunțată de tribunal în primă instanță:

Prin cererea înregistrată pe rolul XXX la data de XXX, reclamantul XXX în contradictoriu cu pârâțul XXX a solicitat obligarea acestuia la plata sumei de 4610 lei reprezentând costul ochelarilor de vedere, sumă actualizată cu indicele de inflație și dobânda legală.

XXX, Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, prin sentința civilă nr. XXX, a admis cererea de chemare în judecată și a obligat pârâțul să achite reclamantului suma de

4610 lei, contravaloare ochelari de vedere, sumă ce urmează să fie actualizată cu indicele de inflație la data plății efective și la care se va adăuga dobânda legală penalizatoare.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că reclamantul este prim-procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă XXXX, calitate care implică atât lucrul în fața monitorului, cât și studierea dosarelor, fapt ce a determinat deteriorarea vederii reclamantului. În aceste condiții reclamantul a trebuit să se prezinte la un examen de specialitate, fiindu-i prescrisi ochelari de vedere, potrivit înscrisului de la fila 8.

După cum rezultă din facturile fiscale nr. 726/05.04.2023 și 721/24.03.2023, precum și bonurile fiscale, reclamantul a achitat suma de 4610 lei, contravaloarea ochelarilor de vedere.

Prin cererea nr. 2882/X/2/2023 din 06.04.2023, reclamantul a solicitat decontarea ochelarilor de vedere, cerere respinsă întrucât s-a apreciat că în cauză nu sunt respectate prevederile art.9 lit.g HG 762/2020. În concret, conform contractului de prestări de servicii de verificare și avizare tehnică a documentelor de decontare a serviciilor de asistență medicală, medicamentelor și protezelor încheiat între Înalta Curte de Casație și Justiție și SC Metropolis Medical Center SRL, aceasta din urma a concluzionat că în cazul reclamantului nu sunt respectate disp. art. 9 lit.g HG 762/2010, iar existența unor alte acte normative în vigoare, care vizează drepturi ale angajaților sau a unor decizii CJUE nu pot fi avute în vedere la verificare și avizare tehnică.

În drept, instanța a avut în vedere HG nr. 1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare, ce reprezintă actul normativ prin care s-a transpus în legislația națională Directiva 90/270/CEE a Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor.

Deși HG nr. 762/2010 are caracter special față de HG nr. 1028/2006, întrucât se referă în mod special la unele categorii de personal din sistemul justiției și ar trebui aplicat cu prioritate în caz de contradicții între cele două acte normative, instanța de fond a apreciat că HG nr. 1028/2006 are prioritate în speța de față. HG nr. 1028/2006 face parte din domeniul *aquis communautaire*, ambele hotărâri guvernamentale fiind emise într-un domeniu de reglementare în care statul a renunțat parțial la suveranitatea sa în favoarea autorităților Uniunii Europene.

Astfel, s-au reținut disp. art. 12-15 din HG nr. 1028/2006, art. 9 din Directiva Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor constatând că pentru interpretarea acestor norme europene, Curtea de Apel Cluj a adresat o trimitere preliminară către CJUE. Prin Hotărârea din 22 decembrie 2022, pronunțată în cauza C-392/21, s-au stabilit următoarele:

1) Articolul 9 alineatul (3) din Directiva 90/270/CEE a Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor [a cincea directivă individuală în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 87/391/CEE] trebuie interpretat în sensul că „aparatele de corecție speciale”, prevăzute de această dispoziție, includ ochelarii de vedere care vizează în mod specific corectarea și prevenirea dificultăților vizuale care au legătură cu o activitate ce implică un echipament cu monitor. Pe de altă parte, aceste „aparate de corecție speciale” nu se limitează la aparate utilizate exclusiv în cadrul profesional.

2) Articolul 9 alineatele (3) și (4) din Directiva 90/270 trebuie interpretat în sensul că obligația de a furniza lucrătorilor în cauză un aparat de corecție special, prevăzută la această dispoziție, care îi revine angajatorului, poate fi îndeplinită fie prin furnizarea directă a aparatului respectiv de către acesta din urmă, fie prin rambursarea cheltuielilor necesare efectuate de lucrător, însă nu prin plata unui spor general la salariu lucrătorului.

Așadar, prevederile europene nu exclud posibilitatea ca ”furnizarea” aparatului de corecție să se facă prin rambursarea cheltuielilor efectuate de lucrătorul care își achiziționează singur un astfel de aparat.

Faptul că reclamantul beneficiază de un spor salarial pentru condițiile de muncă nu poate fi considerat ca acoperind obligația angajatorului, câtă vreme este vorba despre un spor cu caracter general, acordat tuturor angajaților care prestează activitatea în aceleași condiții ca reclamantul, indiferent dacă aceștia au sau nu probleme oftalmologice.

Potrivit CJUE, ochelarii de vedere se pot circumscrie noțiunii de ”aparat de corecție specială”, atunci când au legătură cu lucrul la monitor (par. 39 din hotărârea menționată), indiferent dacă sunt folosiți de salariați și în afara locului de muncă sau pentru alte activități (par. 48). De asemenea, tribunalul a reținut că necesitatea achiziționării ochelarilor a fost indicată de examenul oftalmologic făcut reclamantului, fiind astfel îndeplinite condițiile art. 14 din HG nr. 1028/2006. Nu prezintă relevanță dacă afecțiunile oftalmologice de care suferă reclamantul au fost sau nu cauzate de lucrul la monitor (par. 43), singura chestiune relevantă fiind că dispozitivul de corecție este destinat să îl ajute pe aceasta să corecteze dificultățile vizuale în raport cu activitatea sa care implică un echipament cu monitor (par. 44).

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Tribunalul Dâmbovița a formulat apel împotriva sentinței tribunalului, pe care a criticat-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

III. În ceea ce privește îndeplinirea condiției ca de soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă chestiunea de drept a cărei lămurire de cere, Curtea o constată îndeplinită.

Chestiunea de drept ce necesită interpretare este: 1. dacă există contradicție între dispozițiile art 9 lit g din HG nr. 762/2010 și art 12- 15 din HG nr. 1028/2006. 2. Dacă dispozițiile art 12- 15 din art HG nr. 1028/2006 se aplică și sistemului judiciar și dacă noțiunea de „dispozitive de corecție speciale” se interpretează în sensul că aceste dispozitive includ și ochelarii de vedere sau asemenea dispozitive de corecție speciale se limitează la aparate utilizate exclusiv în cadrul profesional, având în vedere și interpretarea art. 9 alin 3 al Directivei 90/270 din cauza C-391/21.3.

Dacă în interpretarea dispozițiilor art 15 din HG 1028/2006, plata unui spor salarial pentru condiții de muncă vătămătoare poate fi considerat ca acoperind obligația angajatorului, având în vedere și interpretarea art. 9 alin 3 și 4 al Directivei 90/270 din cauza C-391/21.

Prin urmare, ceea ce se pune în discuție este dacă dispozițiile HG nr. 1028/2006 se aplică și sistemului judiciar.

Se observă că reclamantul, prin cererea de chemare în judecată a solicitat costul ochelarilor de vedere, întemeindu-și cerere pe dispozițiile art. HG nr. 1028/2006 și Hotărârea CJUE în cauza C – 392/21..

În cauză s-a invocat ca motiv de apel chiar faptul că HG nr. 1028/2006, prin care s-a transpus Directiva 90/270, nu se aplică și sistemului judiciar, precum și faptul că plata sporului salarial pentru condiții de muncă vătămătoare poate fi considerat ca acoperind obligația angajatorului.

De asemenea, se impune a se lămuri dacă noțiunea de „dispozitive de corecție speciale” se interpretează în sensul că aceste dispozitive includ și ochelarii de vedere, indiferent dacă afecțiunea este independentă de utilizarea ecranelor sau doar dacă afectarea vederii este generată de utilizarea ecranelor la locul de muncă.

În cazul în care se vor interpreta prevederile legale menționate în sensul că HG nr. 1028/2006 nu se aplică și sistemului judiciar, soluția în cauză este evidentă și nu mai este necesar a se verifica alte elemente și administra probe suplimentare, iar dacă se va aprecia în sens contrar va trebui analizată cauza sub toate aspectele, inclusiv a cauzei care a generat afectarea vederii.

De lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale invocate, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât, dezlegarea aspectelor litigioase din prezenta cauză ține exclusiv de modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor HG nr. 1028/2006.

IV. În ceea ce privește condiția ca problema de drept să nu fi fost anterior dezlegată de Înalta Curte de Casare și Justiție și să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, Curtea constată că chestiunea de drept a cărei lămurire se cere prezintă caracter de noutate, asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre prealabilă anterioară.

Cauzele de această natură nu ajung pe rolul Î.C.C.J., fiind soluționate definitiv în fața curților de apel – conflicte de asigurări sociale.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Reclamantul nu a exprimat un punct de vedere în termenul acordat în acest sens,

2. Pârâtul a exprimat un punct de vedere în sensul că solicită, în temeiul art. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 12-15 din H.G. nr. 1028/2006, privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare și art. 9 lit. g) din H.G. nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiției.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

Actele normative relevante în cauză:

- art 1 din H.G. nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiție – „(1) Prezenta hotărâre reglementează condițiile de acordare gratuită a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru: a) judecători, procurori, personalul asimilat acestora potrivit [art. 87](#) alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, în activitate sau pensionari, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora; b) personalul auxiliar de specialitate și personalul conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor, în activitate sau pensionari, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora; c) executorii judecătorești pensionați anterior intrării în vigoare a [Legii nr. 188/2000](#) privind executorii judecătorești, cu modificările și completările ulterioare; d) personalul de probațiune”

- art 9 lit g din H.G. nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiție – „Serviciile care nu pot fi decontate din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul justiției sunt: g) contravaloarea unor materiale necesare corectării văzului și auzului: baterii pentru aparatele auditive, ochelari de vedere”.

- art. 12 -15 din H.G. nr. 1028/2006, privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare – „Art. 12 - Lucrătorii trebuie să beneficieze de un examen corespunzător al ochilor și al vederii, efectuat de o persoană care are competența necesară:

a) înainte de începerea activității la ecranul de vizualizare, prin examenul medical la angajare;

b) ulterior, la intervale regulate;

c) ori de câte ori apar tulburări de vedere care pot fi cauzate de activitatea la ecranul de vizualizare.

Art. 13 - Lucrătorii beneficiază de un examen oftalmologic, dacă rezultatele examenului prevăzut la art. 12 arată că acesta este necesar.

Art. 14 - Dacă rezultatele examenului prevăzut la art. 12 sau ale examenului la care face referire art. 13 arată că este necesar și dacă nu se pot utiliza dispozitive normale de corecție, lucrătorilor trebuie să li se furnizeze dispozitive de corecție speciale, care să corespundă activității respective.

Art. 15 - Măsurile luate potrivit art. 12 - 14 nu trebuie să implice în nici un caz costuri financiare pentru lucrători.”

- Articolul 9 alineatul (3) din Directiva 90/270/CEE a Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor [a cincea directivă individuală în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 87/391/CEE], așa cum s-a stabilit că trebuie interpretat prin HOTĂRÂREA din 22 decembrie 2022 pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-392/21, TJ c/ Inspectoratului General pentru Imigrări prin care , respectiv : "aparatele de corecție speciale", prevăzute de această dispoziție, includ ochelarii de vedere care vizează în mod specific corectarea și prevenirea dificultăților vizuale care au legătură cu o activitate ce implică un echipament cu monitor. Pe de altă parte, aceste "aparate de corecție speciale" nu se limitează la aparate utilizate exclusiv în cadrul profesional.

- Articolul 9 alineatele (3) și (4) din Directiva 90/270/CEE a Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor [a cincea directivă individuală în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 87/391/CEE], așa cum s-a stabilit că trebuie interpretat prin HOTĂRÂREA din 22 decembrie 2022 pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-392/21, TJ c/ Inspectoratului General pentru Imigrări prin care , respectiv : „obligatia de a furniza lucrătorilor în cauză un aparat de corecție special, prevăzută la această dispoziție, care îi revine angajatorului, poate fi îndeplinită fie prin furnizarea directă a aparatului respectiv de către acesta din urmă, fie prin rambursarea cheltuielilor necesare efectuate de lucrător, însă nu prin plata unui spor general la salariu lucrătorului.”

Punctul de vedere al completului de judecată.

Se constată că dispozițiile art 9 lit g din H.G. nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiție, prin care se exceptează de la decontare contravaloarea unor materiale necesare corectării văzului și auzului: baterii pentru aparatele auditive, ochelari de vedere, sunt în contradicție cu dispozițiile art art. 12 -15 din H.G. nr. 1028/2006, privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare.

H.G. nr. 762/2010 reglementează condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiție, fără ca necesitatea acestora să fie consecința directă a utilizării echipamentelor cu ecran de vizualizare, și reprezintă norma generală care se aplică atunci când nu există o reglementare de excepție.

Prin urmare, se reține că în ceea ce privește necesitatea protecției vederii și a ochilor ca urmare a utilizării echipamentelor cu ecran de vizualizare, dispozițiile HG nr. 1028/2006 au caracter special față de H. G nr. 762/2010, aplicându-se cu prioritate în speța de față.

Este de subliniat faptul că H.G. nr. 1028/2006 nu cuprinde criterii de evaluare a dispozitivelor medicale ca fiind „aparate de corecție speciale, specific lucrului în cauză”.

Luând în considerare cadrul legal mai sus menționat, precum și interpretările date de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza (C-392/21) se poate constata că legislația națională, mai exact Hotărârea Guvernului nr. 1028/2006, care a transpus în legislația națională prevederile Directivei 90/270/CEE din 29 mai 1990, ridică serioase dificultăți de interpretare și aplicare a prevederilor art. 12 și art. 14, prin preluarea fidelă a acestora în ordinea juridică internă, fără clarificări suplimentare, prin prisma lipsei unor criterii de evaluare a dispozitivelor medicale ca fiind „aparate de corecție speciale, specifice lucrului în cauză” în sensul distincțiilor reținute de CJUE prin decizia pronunțată în cauza C-392/21, respectiv a omisiunii prevederii unor criterii de evaluare a dispozitivelor medicale ca fiind „aparatele de corecție speciale, specific lucrului în cauză”

„Un aparat de corecție special” în sensul dispozițiilor H.G. nr. 1028/2006 ar trebui să servească mai degrabă la corectarea dificultăților vizuale specifice activității decât a dificultăților vizuale de ordin general care nu sunt în mod necesar legate de condițiile de muncă.

Raportat la prevederile legale menționate anterior și la interpretarea dată prin decizia pronunțată în cauza C-392/21, se apreciază în sensul că ochelarii de vedere intră în noțiunea de „dispozitive de corecție specială” numai în situația în care deteriorarea vederii este o consecință a condițiilor de lucru (activitatea pe echipamente cu monitor, iluminat inadecvat) și nu a unei afecțiuni medicale preexistente, a cărei gravare este independentă de condițiile de lucru.

De asemenea, în lumina interpretării dată prin decizia pronunțată în cauza C-392/21 Articolului 9 alineatele (3) și (4) din Directiva 90/270/CEE a Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor, acordarea sporului pentru condiții de muncă nu poate fi considerat ca acoperind obligația angajatorului întrucât este un spor cu caracter general, acordat tuturor angajaților care lucrează în aceleași condiții, indiferent dacă au sau nu probleme oftalmologice.

V. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe.

În cadrul XXX nu a fost identificată jurisprudență relevantă.

VI. Se vor anexa prezentei sesizări: acțiunea; întâmpinarea depusă la instanța de fond; cererea de apel; punctul de vedere al apelantului - pârât.

De asemenea, în baza art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, instanța va dispune suspendarea judecării apelului până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

DISPUNE :

În temeiul disp. art. 1 din OUG nr. 62/2024 dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 12-15 din H.G. nr. 1028/2006, privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare, și art 9 lit g din HG 762/2010, privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiției respectiv:

1. dacă există contradicție între dispozițiile art 9 lit g din HG nr. 762/2010 și art 12- 15 din HG 1028/2006.

2. Dacă dispozițiile art 12- 15 din art HG 1028/2006 se aplică și sistemului judiciar și dacă noțiunea de „dispozitive de corecție speciale” se interpretează în sensul că aceste dispozitive includ și ochelarii de vedere sau asemenea dispozitive de corecție speciale se limitează la aparate utilizate exclusiv în cadrul profesional, având în vedere și interpretarea art. 9 alin 3 al Directivei 90/270 din cauza C-391/21.

3. Dacă în interpretarea dispozițiilor art 15 din HG 1028/2006, plata unui spor salarial pentru condiții de muncă vătămătoare poate fi considerat ca acoperind obligația angajatorului, având în vedere și interpretarea art. 9 alin 3 și 4 al Directivei 90/270 din cauza C-391/21.

Dispune suspendarea judecării în temeiul art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Prezenta încheiere va fi comunicată Înaltei Curți de Casație și Justiție și se va comunica, în copie, prin postă electronică, celorlalte instanțe.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței astăzi, XXX, la XXX - Secția XXX.

Președinte,
XXX

Judecător,
XXX

Grefier,
XXX